

Oliva

[Inici](#) > [Oliva](#) > Dades del municipi

- [Cartografia](#)
- [Dades del municipi](#)
- [Demografia](#)
- [Com arribar-hi](#)
- [Guia de carrers](#)
- [Història](#)
- [Festes i tradicions](#)

Dades del municipi

Oliva és un municipi de la Comunitat Valenciana. Situat al sud-est de la península Ibèrica, en la comarca de La Safor. Compta amb 28.400 habitants (Dades INE 01/01/2011).

GEOGRAFIA

Està situada a les Comarques Centrals Valencianes, limitant per la costa sud amb Dénia (Marina Alta), i per la costa nord amb Piles (també de la Safor). La major part de la zona urbana d'Oliva està situada a 5 metres sobre el nivell del mar.

Coordenades: Latitud i longitud: 38°55' Nord i 0°07' Oest.

Pel seu relleu geogràfic es pot dividir en quatre zones bé diferenciades: la muntanya, el pla ocupat per l'horta i la major part de la zona urbana, la zona costanera a l'est, i la zona d'aiguamolls (Parc Natural de la Marjal Pego-Oliva) al sud-oest.

La costa és baixa i sorrenca, gaudeix de 10 Kms de platges vorejades al llarg de gairebé tota la seva longitud per dunes que separen els horts de tarongers i el mar. El clima és mediterrani.

Esment a banda mereix el Parc Natural de la Marjal de Pego-Oliva, zona humida amb abundant fauna i vegetació autòctona de gran valor ecològic.

Oliva és la segona població pel volum d'habitants i pel tamany del terme municipal, de tota la comarca de La Safor.

TERME MUNICIPAL

El terme municipal d'Oliva té una extensió de 59,61 Km2 limita amb les següents localitats: L'Alqueria de la Comtessa, La Font d'en Carròs, Piles i Vilallonga, (totes elles de la Safor) i L'Atzúvia, Dénia i Pego de la comarca de la Marina Alta.

ECONOMIA

Tradicionalment ha estat una població eminentment agrícola - amb el predomini del cultiu del taronger -, encara que des dels inicis dels anys 70, va començar a manifestar-se un notable creixement industrial i turístic, tot i que el conreu de la taronja continua sent important a la nostra ciutat. Avui en dia, el sector serveis de comerç, hosteleria i turisme, té un pes específic molt destacat.

Darrera actualització: **1 gener 2014**

Ajuntament	Ciutadà	Notícies	Contacte
Oliva	Agenda	Mapa web	Àrees
Tauler d'anuncis			

Pl. Ajuntament, 1 46780 Oliva, València
Tel.: +34 962 850 250 - Fax: +34 962 839 772
info@oliva.es

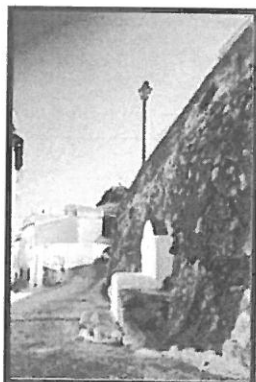
Ajuntament d'Oliva

Oliva

[Inici](#) > [Oliva](#) > [Història](#)

- Cartografia
- Dades del municipi
- Demografia
- Com arribar-hi
- Guia de carrers
- Història
- Festes i tradicions

Història

Oliva i el seu territori constitueixen, des dels temps antics, lloc d'assentament dels distints pobles que s'han establert en la façana mediterrània. D'això en donen testimoni els seus nombrosos jaciments arqueològics, des del paleolític, passant per ibers, romans i musulmans, que la fan una població destacada en el panorama arqueològic peninsular. Bona part del mèrit correspon a la seua posició estratègica, ja que constitueix lloc de trànsit de la calçada romana que uneix les ciutats de Xàtiva i Dènia. En l'època de dominació islàmica, el nucli principal d'Oliva comença a destacar sobre la resta de poblaments dels voltants i el castell de Rebollet assegura la defensa de l'eixida sud de la comarca de la Safor. Després de la conquesta cristiana de mitjan segle XIII, els nous pobladors s'estableixen en la part baixa de la muntanya de Santa Anna, coneguda com a *vila*, mentre els musulmans ocupen la part alta o *raval*. Ja a principis del segle XV, Oliva se situa al capdavant de la producció de sucre, producte que en aquell moment domina els mercats europeus. L'enginy d'Oliva, és el lloc on es fabricava el sucre, l'edifici encara es conserva parcialment, i es troba situat al costat del carrer l'Enginy.

El 1448, Oliva es converteix en centre del comtat homònim i, durant la centúria següent, el comte Serafi de Centelles reproduceix al seu palau l'esplendor de les millors corts renaixentistes.

El 1609 l'expulsió dels moriscos deixa els camps valencians desolats. S'inicia, llavors, un llarg període de decadència demogràfica i econòmica, culminat a principis del segle XVIII amb la Guerra de Successió. La rendibilitat del sucre davalla estrepitosament i, en conseqüència, és substituït pel cultiu de l'arròs i pel de la morera, que revoluciona la incipient expansió de la indústria sedera.

Els inicis del segle XVIII, venen marcats pel final de la guerra de successió i la Batalla d'Almansa, i les seues conseqüències al llarg i ample de l'antic Regne de València, amb la pèrdua dels Furs, augment d'impostos, i com no podia ser d'altra manera, també va afectar a Oliva econòmica i socialment. Fent-se popular una dita que ha arribat fins els nostres dies entre la gent del poble, i que s'utilitza quan passa una cosa greu o dolenta... "Quan el mal ve d'Almansa a tots alcança".

A mitjans del set-cents la recuperació ja és evident, però Oliva, a més, destacarà per ser la vila natal de Gregori Maians, un dels més grans erudits europeus de la Il·lustració. El seu nebot Gabriel Ciscar seguirà les seues passes i, a més d'aconseguir el títol d'almirall de l'Armada, serà regent d'Espanya durant el turbulent període de la Guerra d'Independència, o guerra del francès, i introductor al nostre país del sistema mètric decimal.

El segle XIX és testimoni d'un altre canvi decisiu en l'agricultura valenciana i molt especialment en l'olivera: la introducció del taronger. Conreat pràcticament com a monocultiu, ha aportat a Oliva llargues etapes de prosperitat econòmica. A principis del segle XX, se li va afegir una puixant indústria terrissera, amb els populars *rajolars*. No obstant això, la necessària diversificació productiva ha encaminat Oliva des de la dècada del 1960 cap a una ampliació de l'activitat industrial i de serveis, especialment en el sector turístic, del qual Oliva Nova n'és el projecte més visible a hores d'ara.

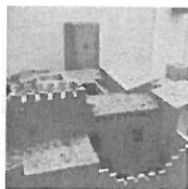
Palacio de Centelles, ventana que se conserva. Se puede ver desde la Calle Mare de Déu del Carme, cerca de la Iglesia de Santa Maria y desde la Calle de la Comare

L'enginy o fàbrica de azucar de Oliva, un ejemplo de arquitectura gòtica industrial

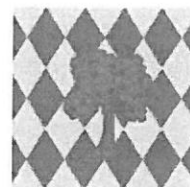
Torre del Palau de Centelles, en la Calle de la Comare, todavía se conserva

Maqueta del Palau dels Centelles d'Oliva, se guarda en el Museo Arqueológico de Oliva

Castillo de Santa Anna. Fue construido entre 1.520 y 1.545, durante el periodo del Conde de Oliva, época en la que se reformó el Palacio de Centelles

Bandera de Oliva. Bandera de la ciudad basada en el escudo de los Condes de Centelles

Darrera actualització: **21 novembre 2013**

[Ajuntament](#)
[Oliva](#)
[Tauler d'anuncis](#)

[Ciutadà](#)
[Agenda](#)

[Notícies](#)
[Mapa web](#)

[Contacte](#)
[Àrees](#)

Pl. Ajuntament, 1 46780 Oliva, València
 Tel.: +34 962 850 250 - Fax: +34 962 839 772
info@oliva.es

Ajuntament d'Oliva

Oliva

[Inici](#) > [Oliva](#) > [Festes i tradicions](#) > Festes

- Cartografia
- Dades del municipi
- Demografia
- Com arribar-hi
- Guia de carrers
- Història
- Festes i tradicions
- Festes
- Tradicció

Festes

Carnestoltes

Després que al s.XVIII s'abolira el costum de disfressar-se i emmascarar-se, es recuperaren els Carnestoltes a Oliva a finals del segle XIX amb les primeres manifestacions populars cobrint-se les gents de farina, arrossegant fileres de pots, llaunes, cassoles, etc.

En els darrers anys, els actes més destacats que es fan són la desfilada pel barri històric, el **ball de disfresses**, les **cercaviles** que organitzen totes les escoles per als més menuts i l'orquestra de dissabte a la nit

Les falles

Les falles són magnífics **monuments** fets de cartó i fusta que representen, carregades d'enginy i humor, les escenes més còmiques i alhora crítiques de la societat valenciana. Els **ninots** són la caricatura de polítics, artistes, futbolistes, presentadors de televisió..., en definitiva, de personatges populars i mediàtics que ens són presentats burlescament.

Falles infantils i majors són premiades per la seua gràcia i enginy, pel seu bell i artístic colorit i per la monumentalitat de llurs caricaturesques escultures. Les **falleres** llueixen els vestits regionals de rica tela i colors vius sempre envoltades de la millor música de bandes valencianes i d'espectacles de llums i pirotècnia coneguts arreu del territori com a *mascleraes*.

La **nit de sant Josep**, dia 19 de març, després de quatre dies de festa, cremen els monuments en una nit màgica on el foc és el protagonista principal, l'element purificador que prepara el poble per a l'arribada de la primavera. La reina del foc de cada comissió encén en flames el seu monument i dona fi a les festes més emblemàtiques de la nostra terra.

Setmana Santa

La setmana Santa a Oliva és una fita imprescindible amb l'espiritualitat. La festa comença el **Divendres de Dolors** quan una processó encapçalada per les confraries de la mare de Déu dels Dolors i la Pietat recorren el raval en viacrucis.

Diumenge de Rams, el poble s'ompli de palmes i ja es poden comprar les mones de pasqua, una herència gastronòmica d'arrels àrabs.

El **Divendres Sant**, de matinada, milers de persones es concentren a la muntanya de Santa Anna per assistir al Via Crucis, reproducció del calvari de Jesucrist. La bellesa de l'alba, el magnífic paisatge, les imatges que s'albiren, els càntics i pregàries provoquen una sensació gran d'emoció entre els presents.

Al vespre hi ha el **Desenclavament**, una representació lírico-teatral que es remunta al segle XVII, i que precedeix la principal processó, la del Sant Soterrament.

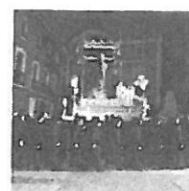
Diumenge de Resurrecció totes les confraries es reuneixen al passeig acompanyant la Mare de Déu, i Jesucrist en el famós *encontre*. Quan les dues imatges es troben, un munt de coloms acolorixen el cel i els confreres llancen caramels per festejar el goig de la Resurrecció.

Diumenge de Rams

Pujada al Calvari

Divendres Sant

Fira de fires

Antigament a Oliva la fira era una reunió anual de mercaders i negociants de tota mena que es realitzava per fer vendes i intercanvis comercials. Les noves formes d'intercanvis econòmics han fet que desaparegués la seua funció comercial, d'aquesta manera la part de festa i diversió que l'acompanyaven s'ha convertit hui dia en el principal motiu de la fira.

El **tio de la Porra** dona començament a les festes d'Oliva. Ell i la seua xaranga, tots disfressats, recorren les escoles d'Oliva donant la bona nova als xiquets que

s'ha acabat el curs i comencen les festes. Durant una setmana mercats, **fires d'artesanía**, d'atraccions, **del motor**, paradetes gastronòmiques de les diferents associacions del poble..., tots omplien els carrers del poble per festejar el començament de l'estiu.

Moros i cristians

La tercera setmana de juliol, tots els anys, moros i cristians envaeixen Oliva. La festa arranca **dijous** amb el pregó de festes a la plaça de l'Ajuntament, el convidat proclama l'inici de les festes. Cada comparsa torna llavors en cercavila cap a la seua càbila per preparar la **Nit del Putxero**. És la nit que les càbiles s'obren als forasters i tothom s'hi pot apuntar a tastar un bon putxero. Després de sopar, a mitja nit, tot el poble ix en cercavila.

El divendres al vespre desfilen els **cristians** en una entrada carregada de llums i colors, de músiques enèrgiques i rítmiques. Oliva es cristiana. A la nit, mentre s'esperen el desembarcament hi ha orquestra a la platja de la Mitja Galta on, per fi, les tropes àrabs atraquen vora mar, és l'hora del **desembarcament**. Tot un seguit de trons i arcabussos omplien el matí de soroll i lluita.

El dissabte es pot contemplar l'esplendorosa **entrada mora**, amarada de vestits exòtics i músiques orientals.

I finalment, diumenge arriba la **reconquesta**. A la vesprada hi ha l'entrada dels xiquets i després, tot seguit, cristians i moros es concentren davant del castell, al passeig, i batallen en una lluita d'arcabussos. La victòria cristiana anuncia l'esperada reconquesta.

Moros i cristians Oliva

Moros i cristians Oliva

Moros i cristians Oliva

Festes patronals

Sant Vicent

En construcció

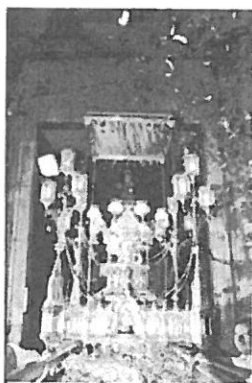
Festes del Crist

Les festes del Crist de sant Roc se celebren des del segle XVII, temps en què els moriscs foren obligats a convertir-se al cristianisme.

El **pregó**, amb els festers vestits com antigament, anuncia la festa per tota la ciutat. A la capella del Crist, considerada joia del Barroc per la simbologia i bellesa de les pintures que cobreixen la seua volta central se celebra la novena. Al carrer hi ha festa per a tots i es poden admirar els monuments florals de les **Creus de Maig** que omplien els carrers d'Oliva. Se'n poden admirar desenes, diferents i originals, per tots els barris. La festa finalitza amb una solemne processó en honor al Santíssim Crist que recorre els carrers del raval i la vila.

Mare de Déu del Rebollet

Tots els anys els olivers celebren la festa de Nostra Senyora del Rebollet, patrona de la ciutat. **El trasllat, la novena, la romeria** al castell del Rebollet, la processó i el cant de l'aurora són la demostració de la devoció que el poble d'Oliva sent per la seua patrona. La festa s'inicia amb una concorreguda pelegrinació des de tots els pobles de la comarca. El punt de partida és la plaça de Santa Maria, on cadascú tria una canya d'on penja una carabassa. La Verge és conduïda en carreta, seguida dels fidels pel camí de la Font fins al castell del Rebollet. En arribar-hi se celebra una missa al lloc on la patrona fou venerada durant molts anys. La missa acaba a l'hora de l'esmorzar i aleshores els festers reparteixen beguda i fruita. Pura manifestació de goig popular.

La verge del Rebollet és una **talla romànica** de finals del segle XII i principis del s.XIII, una de les més antigues de València. La primera vegada que la trobem documentada és el 1270 quan hom li rendia

culte a l'església de sant Nicolau del Rebollet. També, segons consta, ja era venerada en processons en temps de calamitats i desgràcies i en alguns pelegrinatges. La devoció a la verge ha estat constant des d'aleshores ençà.

Sant Francesc

En construcció

Oliva

[inici](#) > [Oliva](#) > [Festes i tradicions](#) > [Tradició](#)

- [Cartografia](#)
- [Dades del municipi](#)
- [Demografia](#)
- [Com arribar-hi](#)
- [Guia de carrers](#)
- [Història](#)
- [Festes i tradicions](#)
- [Festes](#)
- [Tradició](#)

Tradició

L'Ajuntament d'Oliva ha esmerçat molts esforços darrerament per recuperar fites festives imprescindibles del nostre poble que gairebé s'havien perdut. Tradicions antigues que els més grans encara recorden i que marquen dates assenyalades en els calendaris populars. Gràcies a aquesta revaloració de les nostres festes més emblemàtiques i històriques els més joves han tingut l'oportunitat de conèixer tota una tradició que la globalització i la uniformització portaven camí d'esborrar.

Aquestes són algunes de les tradicions populars més assenyalades del calendari oliver:

[+] **Porrat i calderes de sant Antoni**

[+] **Baixada del riu Bullent**

[+] **Baixada de carretons**

[+] **El sereno**

[+] **Sant Joan**

[+] **Tir i arrossegament**

[+] **carreres de joies**

Antigament durant les festes de sant Antoni era tradició participar en la cursa de cavalls que se celebrava al camí vell de Xàtiva. Els **genets** solien ser joves enamorats que competien amb la finalitat de guanyar el trofeu, un **mocador de seda blanc**. Aquest mocador se li regalava a la noia com a mostra de la seua estima, d'ací el nom de carrera de joies. Amb el progrés els camins s'asfaltaren i la tradició de la carrera de Joies desaparegué. Fa uns anys, un grup d'amics va recuperar la tradició i de nou es torna a

celebrar. Podeu gaudir de l'espectacular carrera a la platja Mitja Galta, a la zona sud del Club Nàutic, C/Alfons el Magnànim.

Darrera actualització: **21 novembre 2013**

Ajuntament	Ciutadà	Notícies	Contacte
Oliva	Agenda	Mapa web	Àrees
Tauler d'anuncis			

Oliva

[Inici](#) · [Oliva](#) · [Festes i tradicions](#) · Tradició

- Cartografia
- Dades del municipi
- Demografia
- Com arribar-hi
- Guia de carrers
- Història
- Festes i tradicions
- Festes
- Tradició

Tradició

L'Ajuntament d'Oliva ha esmerçat molts esforços darrerament per recuperar fites festives imprescindibles del nostre poble que gairebé s'havien perdut. Tradicions antigues que els més grans encara recorden i que marquen dates assenyalades en els calendaris populars. Gràcies a aquesta revaloració de les nostres festes més emblemàtiques i històriques els més joves han tingut l'oportunitat de conèixer tota una tradició que la globalització i la uniformització portaven camí d'esborrar.

Aquestes són algunes de les tradicions populars més assenyalades del calendari oliver:

[+] Porrat i calderes de sant Antoni

Es tracta d'una fira o mercat on antigament es venia fruita seca o torrada i altres llepolies sempre al voltant d'un santuari el dia o bé la setmana de la seua festa. A Oliva el porrat se celebra al voltant de la festa de sant Antoni (17 de gener). L'oferta de productes s'ha ampliat i a hores d'ara el porrat és una autèntica **fira d'artesanía** amb llocs per menjar carn, dolços, confits, llepolies, comprar espècies, regalar presents originals i ecològics...Sant Antoni també se'l reconeix pel sant que beneeix els animals, sempre acompanyat en la iconografia medieval d'un porquet. Al País Valencià s'ha reprès aquesta tradició on totes les famílies participen portant els seus animals en una popular concentració, **la benedicció dels animals**.

Calderes de sant Antoni: els festers de sant Vicent preparen tots els anys al carrer sant Vicent en unes calderes de ferro, com d'antic, un arròs caldós amb fesols i naps. Antigament hom cuinava aquest dia per als pobres, per als capitals, una mena de menjar solidari per a sobrepassar millor el fred de l'hivern. Hui dia qualsevol veí o visitant s'hi pot acostar amb un plat o olla i endur-se el menjar o bé quedar-se al carrer on els festers han preparat també taules per fer un dinar popular

[+] Baixada del riu Bullent

Festa que se celebra el cap de setmana previ al carnestoltes. Pegolins i olivers baixen el riu Bullent amb andròmines i barquetes en una peculiar cursa. Cada grup de participants realitza les seues respectives barques, unes andròmines originals i enginyoses que el públic pot contemplar des de les vores del Bullent en un ambient natural com és la marjal Pego-Oliva.

[+] Baixada de carretons

Se celebra en el marc de la Fira de fires i la Fira del Motor i Maquinària Industrial d'Oliva.

És potser una de les tradicions més particulars del nostre poble, una fita per a divertir-se i fer un bon **espectacle popular** més que no pas una cursa.

El carretó és un vehicle dissenyat pels mateixos participants de manera enginyosa i creativa. Ara bé, ha de seguir uns requisits: el carretó no pot portar motor, ha de disposar de tres o més rodes, frens de direcció i només pot tindre cabuda per a un ocupant.

El recorregut de la baixada comença a la plaça del Penyot, passa pel carrer de sant Pere, verge Maria del Rebollet i acaba a l'encreuament amb els carrers Caldereria i Cantereria.

Tothom s'emporta un record per haver-hi participat. A banda, els tres primers classificats obtenen un premi i els cinc primers carretons són exposats a la Fira del motor.

Per a inscriure's-hi, només cal estar atent en el període previ a la Fira de fires al calendari d'inscripció que detallarà l'ajuntament.

[+] El sereno

Antigament s'anomenava *sereno* al funcionari encarregat de la vigilància nocturna que anunciava el temps i l'hora en les poblacions petites i, per sectors, a les ciutats. Anava amb un cresol o fanalet il·luminant els encara foscos carrers. Hui dia s'ha recuperat la tradició del *sereno* i és una festa especialment adreçada als **xiquets**, per això cada any una vesprada de la tercera setmana de juliol tota la xicalla ix al carrer per crear els seus propis fanalets, fets amb **meló d'Alger**. Buiden els melons de polpa i hi fiquen un ciri, fan forats a la pell cadascú amb el seu dibuix preferit per deixar travessar la llum. Després, tots junts, recorren els carrers de la platja en cercavila cantant la famosa *tonaeta* de:

Sereno, mereno:

*dis-me quina hora és.
La una, les dos,
ja van a tocar les tres.
El sereno ha mort un gos.
se l'han dut a l'hospital:
Les xiquetes de costura
se l'han fet amb oli i sai.
I continua en castellà:
El sereno de las once son,
sube a la escalera y apaga el farol.
El farol se apaga y vamos a dormir,
animas benditas que hacen por aquí*

[+] Sant Joan

La nit del vint-i-tres de juny, vespra de sant Joan, se celebra, recordant antigues tradicions paganes, el començament de l'estiu. Grans, jòvens i menuts, tots baixen a la **vora de la mar** per sopar junts i fer fogueres en una nit màgica. Abans de mitja nit desfilen els famosos **correfocs**, uns espectacles i jocs de pirotècnia que llancen els dimonis i altres éssers diabòlics. Dins del carrer on es fan els focs tothom hi participa en una activitat carregada d'adrenalina i il·lusió. A mitja nit, tothom bota les ones per demanar un desig i se salten les fogueres.

[+] Tir i arrossegament

El tir i arrossegament

El Tir i Arrossegament és una tradició purament valenciana que es desenvolupa al llarg de totes les comarques del País Valencià. El transport, ja fa molts anys, es feia amb carros i animals de tracció principalment, en aquestes terres en cavalls, en maxos i en rucs. Les taronges, l'arena, la llenya dels forns i tots els productes de l'agricultura eren portats amb aquestos animals. A Oliva, poble eminentment agrícola no fa massa anys, moltes cases tenien el seu animal de càrrega, amb els aparells corresponents i el corral amb la palla. Avui és l'afició, el gust de tindre un cavall per muntar-lo o una aca per al tir, el que fa que aquestes bèsties continuen al nostre poble.

El Tir i Arrossegament es desenvolupa amb dos modalitats: el Tiraset (arrossegament), la més senzilla, l'aca arrossega un barquet de ferro (semblant als que utilitzaven a la terra d'arròs) amb la càrrega. I el tir amb carro, amb pista d'arena.

El Tiraset consta d'una pista de terra, normalment plana, de 40 metres de llargària per 4 d'ample, amb una bandera a la ratlla d'eixida, unes altres cada deu metres, tres en total enmig la pista, més la de la meta o punt d'acabada. És preceptible, tant en tiraset com en tir amb carro, fer una parada en cadascuna de les banderes d'en mig la pista.

Quan la pista de competició és d'arena, en la ratlla d'eixida hi ha una pujada, que dificulta aplegar a la primera bandera i una baixada cap a la fi de la pista, fent més fàcil l'acabament de la prova. De vegades en cada bandera posen una biga o revoltó de fusta que el carro ha de superar.

Perfil d'una pista d'arena

Els jutges, per regla general, són: l'àrbitre de pista, l'àrbitre de taula i l'organització (control de la càrrega, del recinte, ...).

El guanyador de cada prova és el que tarda menys temps en passar correctament la pista o el que més metres ha recorregut, si ningú la passada totalment. L'àrbitre de pista marca amb una bandera complementària el recorregut fet per cada cavalleria, en el cas de no aplegar a la meta.

Les normes de cada concurs solen posar-les l'organització, però generalment el barquet o els carros (on es posa la càrrega) i la càrrega són de l'organització. Cada carreter portarà els seus aparells, cabassos (en cas de fer falta), corretges i tot l'utilitatge necessari. En cas de trencar algun aparell el responsable sempre és el carreter, que una vegada començada la prova no pot ser ajudat per ningú a excepció de l'àrbitre, en cas contrari és desqualificat.

L'ordre d'eixida és de menor a major pes (d'eixa manera es facilita la càrrega del barquet o carro) dins de la mateixa categoria, i sol començar de la categoria inferior. L'organització es reserva la variació de les proves, per moltíssimes raons, i sempre sense perjudici dels participants, encara que una categoria es procura que s'acabe el mateix dia, sobretot pel transport dels animals forasters.

Tots els animals federats han de portar la corresponent cartilla federativa, on s'indica el nom, l'amo de la cavalleria i el seu pes reglamentari, en l'actualitat la pesada federativa té una durada d'un any. En cada concurs sol haver una pesada per a les cavalleries no federades, normalment del poble, per donar la possibilitat de participació a aquestes i poder augmentar l'afició, en aquest cas es resta el 3 % del seu pes, puix competir el mateix dia de la pesada fa que l'aca no estiga en les mateixes condicions que les federades, pesades temps enrera. El pes de l'animal és molt important, d'ell dependrà la càrrega a arrossegar.

La càrrega del barquet o del carro depèn de l'estat de la pista i de la dificultat o facilitat de les cavalleries en passar-la, augmentant o disminuint la càrrega al començament de cada categoria, s'intenta fer més atractiu el concurs, de manera que si ninguna cavalleria passa totalment la pista li resten pes, si la pista es passada amb massa facilitat li n'augmenten, sempre en la prova següent, ja que la proporció de la càrrega és la mateixa en cada categoria. El barquet o carro és el mateix per a tots, dins de la mateixa categoria, i la càrrega sol ser de 2 kg. per cadascú del pes en bàscula de cada cavalleria, l'augment o disminució va en quartes de kg.

Les categories varien, encara que sol haver una diferència de 100kg. entre elles: fins 250 kg., de 251 a 350, de 351 a 450, de 451 a 550 i de 551 kg. endavant, en el concurs d'una cavalleria. En les de dos i tres cavalleries hi ha més variació, marcades per l'organització.

Els detractors del Tir i Arrossegament es basen en el maltractament dels animals, tant fora com dins la pista de competició, és per això que en la majoria de concursos el límit de varades a l'aca és de 3, mentre l'aca està concursant, i dintre del recinte on es desenvolupen les proves, prohibit pegar; en altres concursos és lliure, el que fa que de vegades el bastó siga desmesurat. La Federació no controla aquest assumpte, i és que devem caminar a eliminar totalment la vara. Els propietaris d'animals de tir, avui, els tenen per afició, no per al treball, per tant hem d'eliminar eixa creu que encara tenen els carreters, "eres més malparlat que un carreter", el vocabulari i la vara han de refinar-se, pel bé d'aquest espectacle. No és comprensible com amb tot l'amor del món es cuida i es treballa a una aca durant mesos, per després maltractar-la sense mirament en uns segons. Són els mateixos carreters els que han de posar de la seua part per evitar-ho. El gust de veure l'esforç que fa un animal per arrossegar el barquet o el carro i la perícia del carreter sense paraules maisonants i sense pegar-li és molt per a que l'aficionat disfrute d'un gran espectacle, quan hi ha un bon treball en la pista l'aplaudiment del públic eix ràpidament.

A Oliva des de fa no més de cinc anys ha augmentat considerablement el nombre d'equins, les aques i els cavalls de munta i els de tir s'han multiplicat, alguns inclòs sol pel gust de tindre un burret o un maxet, sense més pretensions, sabent el que això comporta. La cura ha de ser constant, la neteja, el manescal, ferrar-los, traure'l de passeig... les despeses i el temps són importants. Alguns encara recorden quan en sa casa tenien aca, altres hem sospirat de menut per un poni, de major per un cavall i és que l'amor pels animals és una constant en moltes persones.

Joan Bta. Orquín i Caselles
Fester del Carrer Sant Vicent

[+] carreres de joies

Antigament durant les festes de sant Antoni era tradició participar en la cursa de cavalls que se celebrava al camí vell de Xàtiva. Els **genets** solien ser joves enamorats que competien amb la finalitat de guanyar el trofeu, un **mocador de seda blanc**. Aquest mocador se li regalava a la noia com a mostra de la seua estima, d'ací el nom de carrera de joies. Amb el progrés els camins s'asfaltaren i la tradició de la carrera de Joies desaparegué. Fa uns anys, un grup d'amics va recuperar la tradició i de nou es torna a

celebrar. Podeu gaudir de l'espectacular carrera a la platja Mitja Galta, a la zona sud del Club Nàutic, C/Alfons el Magnànim.

Darrera actualització: **21 novembre 2013**

Ajuntament	Ciudadà	Notícies	Contacte
Oliva	Agenda	Mapa web	Àrees
Tauler d'anuncis			